

Βυζ. Μπριγκ. Βλαστ. : Σήμερα ὁ καιρὸς εἶναι ἀνοιχτοσύνη Θράκη. Συνών. αὶ θράκη 1. 3) Ὑπερβολικὴ ἐλευθεριότης, ζωηρότης, συνήθως ἐπὶ γυναικὸς Κύπρου. Προπ. (Ἀρτάκ.) — Λεξ. Δημητρ. : "Εἶδει πολλὴν ἀνοιχτοσύνην τούτην ἡ καπέλ-λα πάνω τῆς Κύπρου.

ἀνοιχτορύπι τό, ἀμάρτ. ἀν'χτουτρύπ' Στεφελλ. (Αἰτωλ.)

'Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀνοιχτορύπης <ἀνοιχτὴς καὶ τρυπανής κατὰ ἀντίστροφον σύνθεσιν ἀντὶ τρυπανοίχτης.

Τρύπανον σιδηροῦν διὰ τοῦ ὅποιου ἀνοίγονται δπαὶ εἰς σιδηρον.

ἀνοιχτούτσικος ἐπίθ. σύνηθ. ἀνοιχτούτσικος Προπ. (Πάνορμ.) ἀν'χτούσ'κοντος Θράκη. (Ἀδριανούπ.)

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτὸς καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ούτσικος.

1) Ὁ ἐλευθεριάζων πως, κυρίως ἐπὶ γυναικὸς σύνηθ. Ἀνοιχτούτσικες κουβέντες. Ἀνοιχτούτσικα λόγια σύνηθ. : Αὐτὴ μοῦ φαίνεται ἀνοιχτούτσικός λίγο Πάνορμον. Πρ. ἀνοιχτὸς Β7. 2) Ὁ ἔχων χρῶμα δλίγον τι ἀνοικτὸν ἐνιαχ. Πρ. ἀνοιχτὸς Β9.

ἀνοιχτοφρύδης ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀν'χτουφρύδ' Στεφελλ. (Αἰτωλ.)

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτὸς καὶ τοῦ οὐσ. φρύδιος.

'Ο ἔχων τὰς δφρῦς ἀπεχούσας ἀλλήλων.

ἀνοιχτοχάρτιν τό, Πόντ. (Κερασ.) ἀνοιχτοχάρτ' Πόντ. (Τραπ.)

'Ἐκ τῶν οὐσ. ἀνοιχτὴς καὶ χαρτί.

Τὸ βιβλίον τοῦ μάντεως, τοῦ ἀνοιχτῆς, διὰ τοῦ ὅποιου προιρητεύει.

ἀνοιχτοχέρης ἐπίθ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.) ἀν'χτουχέρος βόρ. Ιδιώμ. ἀνοιχτοδέστης Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) ἀνοιχτέρης Μύκη. ἀνοιχτόχερος Λεξ. Ἐλευθεροῦν. ἀνοιχτόδεστης Πόντ. (Χαλδ.) Θηλ. ἀνοιχτοχέρισσα ἐνιαχ. ἀνοιχτοδέσσουντα Πόντ. (Κερασ.) ἀνοιχτοχεροῦ Μῆλον. Πελοπον. (Μαν.)

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτὸς καὶ τοῦ οὐσ. χέρι. 'Ο τύπος ἀνοιχτέρης δι' ἀνομ. Ιδ. KDieterich. Südl. Sporaden 72.

1) Ὁ μὴ φιλάργυρος, ἐλευθέριος, γενναιοδωρος κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Χαλδ.): Ἀνοιχτοχέρης ἄνθρωπος. Εἶναι ἀνοιχτοχέρα, δὲν τοιγκουνεύεται κοιν. Συνών. ἀπλοχέρης, γαλαντόμος, χονβαρδᾶς, ἀντίθ. παραδόπιστος, σπαγγορραμένος, σφιχτός, σφιχτοχέρης, τσιγκούνης. 2) Σπάταλος, ἄσωτος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Τραπ.): Εἶναι ἀνοιχτοχέρης καὶ γεννητὸς δὲν ἔχει ποτέ τον λεφτά σύνηθ. Συνών. καὶ ἀντίθ. ίδ. ἐν λ. ἀνοιχτὸς Β4.

ἀνοιχτοχερεψά ἡ, (Ἐβδομαδ. Τύπ. 28 Ιουλίου 1934) ΠΒλαστοῦ Αργὸς 253.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτοχέρης.

Γενναιοδωρία, ἐλευθεριότης ἔνθ' ἀν. : Ποίημ.

Μέσα στὴν πλάσι ποῦ είμαι ἐγὼ νὰ φύγησ τῆς ἀλήθευτος τὸ ἀλάτι μὲ ἀνοιχτοχερεψά.

ΠΒλαστὸς ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀπλοχερεψά, χονβαρδοσύρη, ἀντίθ. τσιγκούνια.

ἀνοιχτοχεροῦσα ἐπίθ. Θηλ. Μῆλ.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτοχέρης καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.-ούσα, περὶ ής ίδ. ΑνθΠαπαδόπ. ἐν Αθηναῖς 37 (1925) 193.

Ἡ μὴ φιλάργυρος, σπάταλος.

ἀνοιχτόχρωμος ἐπίθ. σύνηθ.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιχτὸς καὶ τοῦ οὐσ. χρωμα.

'Ο ἔχων οὐχὶ ζωηρὸν χρωματισμόν, ἀνοικτόχρους σύνηθ. : Ἀνοιχτόχρωμο ἵφασμα - φόρεμα σύνηθ. Ἀνοικτόχρωμες βαφὲς Λεξ. Δημητρ.

ἀνοιχτωμάδα ἡ, ἀμάρτ. ἀνοιχτομάδα Λυκ. (Λιβύσσ.)

'Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἀνοιχτωμάδες καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. - ἀδα (Ι).

Ἐύφυΐα: Εἴδιν τοῦ πιδιοῦ τὴν ἀνοιχτομάδα κ' ἥρτιν κ' ἥδουκέν τον διπλὸν μιδονκάματον (ἐκ παραμυθ). Συνών. ίδ. ἐν λ. ἀνοιχτοματιά.

ἀνοιωθα ἐπίδρ. Πελοπν. (Γλανιτζ.).

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιωθός.

'Ασυνειδήτως: Ἐφραζε ἀνοιωθά τον, μηχανικά, ξέχασε καὶ τὸ φίδι καὶ τὸ φαεῖ (ἐκ διηγ. Ἐφραζε = κατεσκεύαζε φράκτας).

ἀνοιωθιά ἡ, Θράκη.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιωθός.

'Αδεξιότης, ἀνεπιτήδειότης: Ἐχει ἀνοιωθιά αὐτός. || Φρ. Εἶναι ἀνοιωθιά φορτωμένος. Συνών. ἀνοιωστιά.

ἀνοιωθός ἐπίθ. Πελοπν. (Καλάβρυτ. Όλυμπ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.

'Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ο. νοιώθω ἀπὸ τοῦ θέμη. τοῦ ἐνεστ.

'Ο μὴ νοῶν ἔνθ' ἀν. : Εἶναι ἀνοιωθός ἀκόμα (ἐνν. τὸ παιδάκι) Όλυμπ.

***ἀνοιωστα** ἐπίδρ. ἀνοιωτα Σκύρ.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιωστος.

Χωρὶς νὰ γίνῃ τις ἀντιληπτός, ἀθορύβως, συνήθως ἐπαναλαμβανόμενον δις χάριν ἐμφάσεως: Ἐκαμες ἀνοιωτα ἀνοιωτα τὴ δλειά σου χωρὶς νὰ σὲ πάρῃ κάνεις μεσωδά. Πῆγε ἀνοιωτα ἀνοιωτα τσαὶ δὲν ἔπε σὲ κάνεια τίβοτα (ἔπε=είπε).

***ἀνοιωστιά** ἡ, ἀνοιωτιά Θράκη.

'Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀνοιωστος. Πρ. ἀδύνατος - ἀδυνατία κ. ἀ.

'Ανοιωθιά, ὁ ίδ.

ἀνοιωστος ἐπίθ. Μῆλον. Σίφνη. — Λεξ. Δημητρ. ἀνοιωτος "Ηπ. Θράκη. (Γέν. Μυριόφ. Σαρεκκλ. κ. ἀ.) Μύκη. Νάξ. (Φιλότ. κ. ἀ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ. Σέριφ. ἀνοιωτοντος Θράκη. (Ἀδριανούπ. ΑΙν. κ. ἀ.) ἀνένοιωστος Νάξ. Πάρο. (Λευκ.)

'Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *νοιώστος < νοιώθω.

1) Παθ. ὁ μὴ γινόμενος ἀντιληπτός, νοητός Θράκη. (Σαρεκκλ.) Μῆλον. — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Ἐβγῆκα ἀνοιωτος Μῆλο. Μπῆκα ἀνοιωτος Σαρεκκλ. 2) Ἐνεργ. ὁ μὴ νοῶν, ὁ μὴ ἀντιλαμβανόμενος Μύκη. Νάξ. (Φιλότ. κ. ἀ.) — Λεξ. Βλαστ. Δημητρ.: Παιδὶ ἀνοιωτο Φιλότ. || Φρ. Ἀνοιωτα ψωμὰ (τὰ οίονει μήπω αἰσθανθέντα τὴν ἐνέργειαν τῆς πυρᾶς, τὰ ώμὰ ἔτι. Πρ. συνών. φρ. δὲν τὸ ἔννοιωσαν ἀκόμη τὰ ψωμὰ) Νάξ. Ἀνοιωτα ψωχὰ ἡ ἀνοιωτη μπουγάδα (λέγεται ἡ φράσις, ὅταν ἡ διήθησις τῆς στάκτης δὲν είναι τελεία) αὐτόθ. Συνών. ἀγροίκητος Β1. β) Ὁ μὴ αἰσθανόμενος, ὁ ἐν ἀναισθησίᾳ διατελῶν, μάλιστα ἐπὶ κοιμωμένου ἡ ἀσθενοῦς "Ηπ. Θράκη. (Ἀδριανούπ. ΑΙν. Γέν. Μυριόφ. κ. ἀ.) Μῆλον. Μύκη. Νάξ. Πάρο. (Λευκ.) Προπ. (Ἀρτάκ. Πάνορμ.) Σέριφ Σίφνη. κ. ἀ.: Κοιμάται ἀνοιωτος, ἀγροίκητος Ἀρτάκ. Ἀνοιωτος κε ἀγροίκητος ἔπεος αὐτόθ. Καθὼς τὸ πλευρόβασιλέας ἡ παράδωσης ἀνέργουωσις (τὸ πλευρόν τὸ ναρκωτικὸν) Νάξ. Εἶναι ἀνοιωτος ἀπὸ τὴν κάμψη (πυρετὸν) Μῆλον.

